

CLORAT DE POTASSA

L'Any Ribera

Josep Cassart Escriptor
cassartjosep@gmail.com

El 15 de gener de 2020 es van complir els 100 anys del naixement del pare de la ufologia espanyola, Antoni Ribera i Jordà-Booth, autor de 95 obres i que va participar en 297 més, segons dades de la Biblioteca Nacional d'Espanya. Com que Ribera va viure 30 anys a Sant Feliu de Codines, des del 1971 fins a la seva mort, és en aquest municipi on va escriure el gruix de la seva obra i l'Ajuntament ha decidit organitzar l'Any Ribera, per la qual cosa ha creat una Comissió del Centenari. Entre el refregit d'actes i homenatges que es pretenen fer, se li dedicarà un carrer que durà el nom de passatge Antoni Ribera; també es col·locarà una placa commemorativa a l'edifici on va viure i la Biblioteca Joan Petit s'encarregarà de recopilar i acollir el llegat de l'escriptor, on també s'hi compten els seus articles publicats en revistes del gènere de la ciència-ficció. Paral·lelament està previst que es facin conferències i col·loquis entorn de la vida i obra de l'autor.

Fa escassament un any que el doctor en lingüística Miguel Peyró ha traslladat la seva residència a Sant Feliu. L'amic Peyró, quatre dècades enrere s'havia dedicat també a la investigació ufològica, gràcies a la qual, el 1979 va publicar el magnífic llibre *¿Ovnis? Sí, pero...* Peyró, tot i la seva fugaç trajectòria en aquest camp, va ser un destacat ufòleg –de la talla de Fernando Jiménez del Oso o Faber Kaiser– que va escriure molts articles d'opinió a conegudes revistes [*Mundo Desconocido* o *Flying Saucer Review*] on explicava la importància dels factors psicològics que planen a l'entorn d'aquestes experiències tan extraordinàries, dels albiraments de plats voladors, les abduccions, etc.

En una interessant entrevista, Peyró va afirmar això: “El fenomen existeix. És a dir, es produeix realment. I si en temps passats solament es podia consignar verbalment o literàriament, avui dia ha estat enregistrat per tots els mitjans de gravació humans. D'igual manera, el fenomen OVNI ha estat reportat per tot un seguit de persones, que pertanyen als estaments socials més diversos i amb les més estrictes responsabilitats ètiques i morals” [...] “És un fenomen fonamentalment psíquic. La quimera creada al voltant d'uns éssers increïbles que es passegen pel nostre planeta, el fet que aquests només es mostrin en comptades ocasions i en condicions desconegudes, el mateix rerefons de la mecànica d'aquests casos, i l'efecte deixat en les ments dels testimonis –amb qui els elements d'observació estan en íntima relació– només és explicable des del punt de vista del psiquisme humà amb el naixement del que podria denominar-se una nova mitologia.”

EL CAMINANT MISTERIÓS

Un mes abans que es donés a conèixer l'organització de l'Any Ribera, conversant amb el Miguel Peyró em va preguntar si havia sentit mai a parlar d'“*El misterioso caminante*”. Li vaig respondre que no. “Doncs és un dels episodis del llibre *Encuentros OVNI*, escrit pel periodista i presen-

ANTONIO RIBERA
1920-2001

Logotip de l'Any Ribera a Sant Feliu de Codines i Farriols i Ribera al congrés sobre Umno celebrat a Alacant el 1980

tador del programa de televisió *Cuarto Milenio*, Iker Jiménez”, em va explicar. Al llibre, publicat el 2003, Iker Jiménez detalla de manera molt entretinguda –només com ell ho sap fer– els diversos contactes amb éssers desconeguts que hi ha hagut arreu d'Espanya. I ara ve el millor! A Sant Feliu hi documenta aquest, de l'any 1967, que titula “*El misterioso caminante*” i que, traduït al català, reproduceix tot seguit.

“Eren les 21.30 hores del mes de setembre de 1967, i el jove Mauricio Wiesenthal, un jove barceloní d'origen alemany, de 24 anys, junt amb la seva promesa Maria Rosa Font, circulaven amb cotxe, que ja era fosc, per l'antiga carretera comarcal 1413 en terme de Sant Feliu de Codines. De sobte, a una distància aproximada de 120 metres, se'ls va aparèixer la silueta d'un ésser estrany, que havia sorgit espontàniament. L'humanoide caminava per l'interior de la cuneta, a la dreta de la carretera fins que la va arribar a creuar, mostrant-se tothora de perfil. La criatura –sempre segons el testimoni de la parella– era de color verd i duia un trajo semblant al dels submarinistes, tan cenyit que fàcilment podia ser confós amb la seva pell. No tenia ni coll ni trets facials i la seva alçada era aproximadament d'uns 70 centímetres. El seu crani tenia la forma d'un ou. Al tronc se li apreciava una panxa voluminosa i els braços eren desproporcionadament llargs respecte a la resta del cos. L'observació no va durar més de deu segons, el temps des de la desacceleració del vehicle fins a la fugida precipitada de l'ésser, per un camí estret.”

Mauricio Wiesenthal ara té 77 anys, és escriptor i conferenciant, convidat habitual de diverses universitats espanyoles. Va ser professor d'Història de la Cultura a l'Escola Superior de Comerç a Cadis i al 2015 li va ser atorgada la medalla d'or al Mèrit en les Belles Arts.

L'ESTAFA UNIVERSAL D'UMMO

L'any 1966, a Madrid, apareixen uns escrits mecanografiats que són enviats per correu ordinari a un reduït nombre de persones relacionades amb el món de la ufologia. Els que signaven aquells escrits deien ser extraterrestres i que provenien del planeta Umno (Wolf 424). Amb gairebé 2.000 folis, explicaven de manera molt científica la vida al seu món i el pensament d'aquella suposada raça. Fernando Sesma, un funcionari de Correus que dirigia una tertúlia sobre ovnis a La Ballena Alegre, un local a prop de la Cibeles de Madrid, va ser un dels primers receptors de moltes d'aquelles cartes i, en una d'elles, datada el maig de 1967, li anunciaven l'arribada a la terra de diverses de les seves naus –tot i que a La Javie (departament dels Alps francesos), ja hi haurien aterrat el 28 de març de 1950!

A la mort de Fernando Sesma, aquest va cedir tots els seus arxius a Rafael Farriols Calvo, un químic català i adinerat que acabaria sent una de les persones més involucrades en el tema dels ummites, juntament amb l'Antoni Ribera. Farriols i Ribera escriurien a quatre mans *Un caso perfecto* (1969), convençuts com estaven de l'existència dels ummites i del planeta Umno. Al cap d'un temps, Ribera encara va publicar tres llibres més al voltant del mateix assumpte: *El misterio de Umno* (1979), *Umno: la increíble verdad* (1985) i *Umno informa a la Tierra* (1987).

Un amic meu, que en aquella època estudiava periodisme, va anar a casa de l'Antoni Ribera acompanyat d'un col·lega de la carrera per fer-l'hi una entrevista. Ribera va acceptar amablement. Era la temporada àlgida de la *febre Umno* i un Ribera monotemàtic els va anunciar que, a més de rebre cartes –que els mostraria–, també havia rebut una gravació de veu dels ummites. Ribera va introduir la cinta de cassette a l'aparell reproductor i el va engegar. Se sentia una veu distorsionada que donava explicacions diverses. No van trigar gaire a constatar que es tractava d'un àudio fet amb la pròpia veu d'en Ribera, per ell mateix!

Una mica més tard, encara va sorgir aquell desgraciat episodi que acabaria desembocant en un escàndol sexual. El grup de muntanya Edelweiss, liderat per un tal Eduardo González Arenas, captava menors a barris residencials de Madrid i, a canvi de favors sexuals, els prometia que els duria al seu planeta i els marcava a foc el signe ummita a les natges.

L'artífex de tota aquella gran farsa d'Umno era l'alacantí José Luis Jordán Peña, professor de ciències i tècnic superior en telecomunicacions, que, presentant-se com a Dei-98, habitant del planeta Umno, va ser qui va començar a enviar aquelles cartes. És del tot segur que no devia treballar tot sol. El 1993, Jordán, veient-se atrapat, afirmava públicament que tot allò era fals i que va ser un experiment... En dues cartes enviades l'abril de 1993 per Jordán a Farriols, assegura que Umno és un mite creat per ell mateix. Així que un cop despatat aquell muntatge calamitos, la majoria d'ufòlegs s'hi van tirar a sobre. Una cosa és la ciència-ficció i una altra és fer-se malveure fent el pallasso. L'ufòleg de moda d'aquells anys, Juan José Benítez, es despatxava a gust: “José Luis Jordán Peña és un mentider patològic, que es contradia, que inventa, que delira i amb tota seguretat ell és l'autor d'alguna d'aquestes cartes.” Després, per mirar de preservar una mica la ja de per si debilitada credibilitat d'Antoni Ribera, l'home va endolcir-ho d'aquesta manera: “Els manipuladors de l'assumpte Umno han estat també manipulats.”

L'actualitat del Vallès Oriental
continua a les nostres xarxes socials.
Seguiu EL 9 NOU?

el9nouVOR

@el9nou_vor

@el9nou_vor

